

Rapport från El Essa

Per Kreuger

upptaget i fördröjd tid: 1997-03-15

<http://www.sics.se/~piak/poesi/>

© 2004 Per Kreuger.

You may freely copy and print out this document for your personal use but I maintain all rights to its form and contents.

You may not corrupt the presentation of the material nor present it out of context or without reference to its source.

Per Kreuger, Stockholm, August 2004.

Rapport från El Essa

Här följer rapport.

Vi testar El Essa. El Essa kom!

Jag ligger på sängen på landet. Vid plötsliga rörelser förändras rummet påtagligt men inte så mycket att yrsel infinner sig. Från där jag ligger kan jag se en liten fik av himlen utanför. Den är blå.

Jag ser ett litet träd röra sig i vinden.

Det är en kall men mycket vacker vårdag. På andra sidan huset växer flera granar. Granarna är gröna.

Jag är utanför huset. Påtagliga rysningar.

Lätt blodsmak i munnen. Ljuden från vägen längre bort är mycket påtagliga. Några barn leker på grannens tomt.

Framför mig är en bil, träd, löv.

Kroppen rör sig långsamt över marken.

Jag sitter på en sten vid ortagården. Jag lutar mig tillbaka och njuter av solens strålar. Solen värmer ännu inte så mycket men det är behagligt att befinna sig utomhus.

En lätt vind rör sakta vid mitt hår. Min andning är lugn. Det är mycket påtagligt att jag andas.

Jag minns:... Fåglar i skymningen.

Jag minns:... Pollen från mossan.

Jag känner doften av örterna bakom mig. Jag lutar mig bakåt mot timjansnåret. Nu inträder en väldigt subtil förändring av omgivningen. Jag skulle mycket väl... kunna undgå att märka att någonting har förändrats. Men när jag ser naturen omkring mig så minns jag hur upplevelsen av delaktighet skakat mig tidigare.

Handen som vidrör mitt knä är... plötsligt mycket känsligare för varje vindbris som sveper förbi.

Som den rör vid mig, som den berör mig!

Detta är en rapport från verkligheten. Om jag sluter mina ögon och lutar mitt huvud bakåt så att solen når att värma hela mitt ansikte... så anar jag ett kännande som jag bara alltför ofta glömmer.

En känsla bland dessa: ett slags utstående:

*Dagens pelare, altare belamrade av skrot och träck.
En villkorlös andlighet som inte heller den leder
någon annanstans.*

*En njutning att i vinden känna livets flöde.
En rädsla att för alltid förlora sig i drömmar.*

Detta är en rapport.

*Detta är ett ögonblick av sanning förklätt.
Förklarar, sett, i denna tidiga vårsolens spröda ljus,
i fåglarnas sång och i vindens smekningar.*

Trädens former alstrar kraft i många riktningar. Kanske finns där en rädsla för rörelse och också en rädsla för avstannande. Jag sitter med slutna ögon. En förändring har inträtt. Jag sitter mycket stilla.

Kanske en ökad klarhet och letargin något mindre påtaglig. Jag är fortfarande ovillig att röra mig. Mycket därför att rörelsen hotar att störa en mycket subtil balans.

Klockan är..., ja vad är klockan? Jag rör min arm, håller upp klockan framför mitt ansikte, öppnar sakta mina ögon. Klockan är nu tio minuter över två timmar över El Essa.

Verkligheten är plötsligt varmare, mindre skakig, mindre påtagligt skärmande.

Jag anade något okänt värde men då jag öppnade munnen, började tala och notera förändringen så undflyr mig dess essens.

*Vibrerande pulser.
Jag stänger av den utåtriktade blicken och
lösgör mig från det aktiva sökandet
varvid andningen rytmiskt fortplantar sig
i vibrerande harmonier medan
kantstenarna våldsamt blommar ut.*

Stillheten här är mycket värdefull. Denna plats till vilken jag
flyr. Denna påtaglighet som inte alls är påtvingad men sakta
smyger sig på mig då jag öppnar mig och slutar att söka.

*En påtaglighetens triumf över vardagens
bräckliga vacklande fluktuationer.*

En viss oro har bemäktigat sig... mig. En rastlöshet kanske. En
ilning i Muladhara.

Här följer så ett utvidgat experiment. (*Entré: Tant grön*)

Så! Nu skall vi se... Det här är det sedvanliga tricket:

*Cyklarna cyklar i skymningen.
Cyklarna kan inte gå.
Cyklarna är vackra att se på.*

Jag tänker ofta på vad min inspiration (expiration) är värd...

*Där är jag då... en varm natt...,
varm natt med gröna granar...
Gröna granna granar utanför.
Vakteln värper i båset.
Vakteln ser emellertid ljuset.
Vakteln kan inte skratta.*

Åtta timmar av överjordiskt mörker.

*Vakteln spanar.
Vakteln hör inte på.
Han går.*

*Men cyklarna som
cyklar i skymningen,
de värper inte.
De går inte.
Cyklarna dansar.
Håret jäser inte.
Inte jäser håret.*

*Molloy. Fel Igen!
Kanske kan cyklarna lära
vakteln att dansa.*

Så nu söker vi, som vanligt, där vi vanligtvis inte erfar.

*Vakteln väsnas inte...
men det gör cyklarna.*

*Cyklarna cyklar
i skymningen.*

*De väsnas.
De dansar.*

De cyklar.

*Vakteln går i skogen.
Hon cyklar inte.
Vakteln kan inte dansa...*

*men vakteln kan gå
på händerna.
Det kan inte cyklarna.
Då vakteln går på händer
då står cyklarna där
med gapande ansikten...
för vakteln kanske inte
kan dansa men...
Vakteln kanske är lite sorgsen
men...
Vakteln kan gå på händerna.
Vakteln vacklar
cyklarnas cyklande.*

Så är betraktandet en världslig angelägenhet.
Men vem är inte världslig?

*De som dansar,
de behöver inte titta på.
Det är vaktelns sak.
Men då vakteln dansar
då dansas cyklarna.*

Jag ser en kvist av en gran framför mig.
Granen ännu grön.
Men granens ansikte är som en älg.
En älg med ledsna ögon och slokande mule.
Vattnets tid är inte över.

*Om då språket...
skulle vandra,
som språk gör
och utsträcka sig
över klyftan
av bottenlöst mörker,
svindel och damm
i andningen...
För andningen...
andningen...
det är dansen.
Då andningen vacklar
dansar du inte.*

Så sprids tankarna ytterligare.

*Att andas.
Ja det är verkligt.
Om det kan du ju inte tvivla
för det känner du ju.
Och det du känner...
Och det som känner...
Det är ju känt.
Och det som är...
Och det som är känt
det är ju verkligt,*

*för verklighet...
det är ju en utsträckning.
Något.*

Finns och så finns det inte.

*Då f... Dåf...
Då fanns det.*

När det inte längre finns. Eller så har det aldrig funnits. Och om det aldrig har funnits då kan det ju inte finnas... fast det kan ju det... sen.

Men om "sen" aldrig inträffar, vad skall då aldrig betyda. För det som aldrig hände var ju inte. Men om det skulle kunna hända men aldrig hände... vem var det då som såg att det hände eller inte.

Ja det är då "jag", kanske, någon del av det vi kallar jag men det är också "du". För du, du är ju där med dina känselspröt och väljer, vad nu välja betyder..., väljer ett visst spår genom detta vibrerande, denna övervuxna slingrande snårskog av möjliga verkligheter.

Vissa spår är kanske mer sannolika. Naturen ger ju vissa begränsningar eller... gör den det? Varför har vi de naturlagar vi har? Måste det kanske vara så?

Eller är det så bara för att det måste det eller för att annars skulle ju inte du, den där som ser det här: kunna veta att det är just så. Och du där som andas: vakteln, cyklarna och kanske den andra andningen som slingras samman i samma spår.

Du där och jag här och som tillsammans väljer en gemensam väg. Du och den andra andningen. För då dansar ju också vaktlarna i skymningen.

När de är två.

Det här är en rapport. Det är lugnt, som de säger. Fast... det är ju inte lugnt! För även om du just nu kanske står ut för första gången på rätt länge så är just den här ansamlingen, just det här mediet, det här samhället, det här vrickade, galna våldsamma aningslösa... teknologiska... mästerverk...

*Om detta är just din skapelse,
vad är du då för en Gud?*

Vad är då du och jag tillsammans?

"Ett" är ju en schablon. Om vi säger "ett" då finns det ju inget mer att säga därför att det finns ingen som lyssnar.

Det här är en rapport från El Essa. Är El Essa en mem? En mem. Är El Essa ett psykosocialt virus eller en andlig följeslagare?

*Är jag och du främmande för...
femton sexton sjutton,
nej arton nitton tjugo...tre.
Så ett två tre tiden går
och detta spår.
Ju!*

Denna ansamling av erfarenheter, den här: du/jag. Just den ensamheten, den utsattheten, det livet, det spåret, den ensamheten.

Sampla det!

Sampla detta spår i verkligheten. Om det är ett språk... om det är ett spel... Kan då väven lyfta oss en liten bit på vägen...

Om detta är vävens sanna form och möjlighet, vad är då en bit? Är detta en bit? Ja, för nej var inte svaret.

Det här är en rapport från El Essa. Det här är en utgångspunkt. Det här är ett minne.

*"Tag vara på din backup.
Ingen annan gör det."*

Och du! Det får ju inte bli ett hastverk. Eller ett gastverk, för om den här rösten är sitt eget medium och om väven kan sprida det mediet lika självklart som det idag sprider arytmiskt material då har vi ju en andra andning.

För det här är en rytm som texten inte har. Och om vi bryter den här rytmen med ett sta-to-to-to...

...

...

Sss.

Vill andning.

En varning!

Det här är en rapport från El Essa

...

Jag minns värmen från kaminen.

Ja, minns mötet med Czieslak,

Grotwski.

Jag minns, ja, möten.

Jag minns...

Jag minns... jag...

Minns.

Det här är en rapport från El Essa. Det här är ett konceptuellt mönster. Det här är avsett att leda dig hit. Det här är ett experiment.

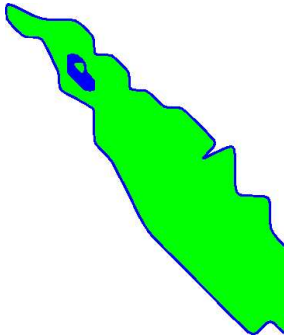
Det här är en rapport från El Essa.

Du som har hittat hit... är välsignad.

piak andas. Och Vam da! Vam då?

*Jooo jaaach duuuuuu
ajö ajö askaaaaaaaaa.
Adjö aska. Adjö aska.
En.
Adjö as ka ka.
Ajö assss ka
ajö aska.*

Så minns då den dag då du satt i sanden på den lilla ön i den stora sjön på ön i havet, långt borta...

Så minns då... hur huden exploderade, hur andningen sträckte sig ut ur kroppen, bar iväg på vindens vågor.

Se hur du nu är helt tillfreds, helt lugn, i dig själv. Hur huden sprider sig ut i vågor hur andningen följer vinden, värmen stiger längs din högra sida, hur kroppen är fullständigt stilla och katten kan vänta.

Se andningen som bara fortgår och sedan långsammare cyklar baklänges och hur tiden andas åt båda hållen och minnet sträcker sig ut bakåt och fantasin framåt och du är jag som långsamt andas och går fortare och långsammare men hela tiden andas. Du och jag och anden harklar sig och säger:

Goddag, det är jag igen.

Jag är här nu.

Och så snöar det denna kalla vackra vårdag då andningen går fort och långsamt och det inte längre finns någon anledning att tveka.

För mönstret upprepas, andningen vacklar och du blir livrädd och snön faller hastigt. En svag vind och föreställningen om ljudet som fortplantar sig ut i detta svala, varma kristalliska mönster och värmen stiger vid din sida, till höger och du frågar dig:

Vad skall hända nu?

Det här är en rapport från El Essa.

*Varm korv smakar inte illa.
Det hade du väl inte väntat dig:
att korven skulle smaka gott!
För om korven hade andats...
och det har den ju,
då äter ju vakteln sig själv.*

*Och vakteln vaktar cyklarna
som cyklar i skymningen.*

*Vakteln går på händer
och cyklarna dansar sakta...
i skymningen...*

*hela natten tills de faller
samman i ett köttigt
hav av utmattning
och fullbordan.*

*En andra andningens cyklande,
dansande i natten och andningen
dansande i natten,
cyklarna och vakteln som vaktar.*

*Vakteln vaktar cyklarna
i skymningen.*

*Cyklarna dansar hela natten
och på morgonen där på
då vakteln fortfarande vaktar
och cyklarna vilar,
då går vakteln
på händerna
och cyklarna står där*

*med gapande ansikten
och cyklarna cyklar fast
det är morgon och vakteln
går på händerna och
vakteln dansar
med cyklarna.*

Då... andas vakteln inte mer.

Det här är en rapport från El Essa.

*Andas. Vakteln andas igen
och cyklarna,
de kan bara se på
när de själva dansar
och vakteln går på händerna
och vakteln går på händerna
och den högra handen är varm
och den andra är kall.*

*Andra vägar:
Andasz! Andasz!
Går på händerna vakteln andas.
Vakteln andas händerna går på vakteln.
Andas handen.
Andas handen hunden
dansar katten i...
i kattli i katten i lobotomi.
Vakteln går på händerna
och cyklarna.
Cyklarna ser inte på.
Cyklarna sover.*

Det här rapport från El Essa.

Ni undrar säkert varför vi har bjudit er hit.

Vi vet det inte.

*Ni kanske kan tala om det för oss stackare,
som inte vet varför ni har kommit.*

Ni kanske kan presentera en idé.

Ni kanske kan delta, eller uppenbara.

*Men om du är där och jag är här
och du kan säga mig vad du tror
om vad jag tror då har vi
överskridit oss själva både
du och jag.*

*Du där som jag har bett
att komma hit.*

Det här är en rapport från El Essa. Klockan är. Nu 16 och 10. Rapporten fortskrider planenligt. Och vakteln ser när snön faller, tänker: Jag skulle ha tagit på mig varmare skor.

Flabergast. Molloy.

Flabergast Molloy.

Annonsera i denna väv! Annonsera! Bjud ut!

*Välkommen hit!
Ni kanske undrar vad
som har fört oss samman.
Det är ingen slump.*

Det här är en rapport.

*Var vänlig: tag kontakt!
Var vänlig: sök sammanhang!*

Det här är en rapport från El Essa.

*Var vänlig: sök sammanhang!
Var vänlig: sök sammanhang!
Varning för robotar!
Varning för spindlar!
Välkommen hit!
Ni är inte här av en slump.
Det här är ett sammanhang.
Du är inte här av en slump.
Det här är ett sammanhang.
Välkommen hit! Det här är El Essa.
Välkommen hit! Det här är El Essa.
Du är inte här av en slump.
Du är inte här av en slump.*

Nu följer en kort sammanfattning:

*Det här är en rapport från El Essa.
Ni undrar säkert varför vi bitt er komma hit.
Vi skulle vilja anställa en intervju.*

Nu följer en sammanfattning:

*El Essa är inte här men
El Essa hälsar.*

Det här är en rapport. Rapporten är slut nu.

*Fast det är tid kvar
alltså måste vi anställa en intervju.
Alltså måste vi be er delta.
Ni är inte här av en slump.
Vi har frågat...
om ni...
Vi har inbjudit er...
vi har...
Välkommen hit!
Det här är en rapport från El Essa.
Välkommen hit!
Ni är inte här av en slump.
Ni är inte här av en slump.
Här är El Essa.
El Essa är inte här.
Vi ber att få tacka för i afton.*

*Ni undrar säkert
varför vi har bett er
komma hit.
Vi skulle vilja anställa
en intervjua.*

*Vi skull vilja fråga, be,
inbjuda, önska er...
välkomna hit!*

*För ni är inte här av en slump.
Ni kanske undrar varför
vi har bett er
komma hit.
Ni kanske...
Ni kanske... inte vet
varför El Essa är...
om eller om El Essa är
eller varför vi har bett
er komma hit.
Men nej, ni undrar nog inte varför.
Men ni är inte här av en slump.*

Skulle ni vilja göra oss en tjänst? Vi har bjudit in er hit för att be er om en tjänst. En tjänst. Skulle ni kunna göra oss en tjänst, ja, vi ber ödmjukast.

Fast ödmjukheten är kanske mer ett ansikte. Eller ett annat spel.

*Men vi, när vi nu
står här ensamma
och talar till er
där borta: samma en,
då kanske ni skulle vilja
göra oss en tjänst när
ni ändå är här,
när ni ändå har gjort er
besväret att komma hit,
eftersom vi har bett er
att komma hit och
ni kanske undrar,
nej ni undrar ju inte
för nu vet ni varför vi
har bett er komma er hit,
för att vi skulle vilja att
ni gjorde oss en tjänst.
Ja vi skulle uppskatta om
ni ville göra oss en tjänst,
ja, ni undrar nog inte längre
varför cyklarna cyklar
i skymningen eller om
ni gör det, om ni
fortfarande undrar varför
cyklarna cyklar i skymningen
så skall ni var välkomna hit
en annan dag för ni är inte
här av en slump,
som man skulle kunna tro,
av en slump, nej,
för slump är inte.*

*För finns, ja,
det gör...
för finns...
vad gör det?
Finns gör det det?
Finns det?
Gör. Finns.
Gör.
Du.
Välj!*

Det här är en rapport från El Essa.

*Vi tackar nu för uppmärksamheten.
Vi uppskattar er uppmärksamhet.
Vi tackar er nu för uppmärksamheten.
Vi uppskattar er uppmärksamhet.
Det är därför vi har bett er komma hit.
Det är därför... som El Essa är.*

För att El Essa är kan man ju inte betvivla.

*Man kan fråga:
Varför finns?
Varför finns?*

*Varför?
Är jag ond? Är jag god?
Är jag sann? Är jag falsk?
Är jag?*

Jag. Finns.

Det här är en rapport från El Essa. Välkommen tillbaka!

*Om andraandromeda.
Om andram Om andra.
Om andra... kommer.
Om andra.
Om andran...dromeda.
Andram andas.
Om andram dram das.
Dram das om andram das.
Andas.
Kommer.
Kommer amandramdas.
Ram Das.
Anandam Das.
Dras. Andas Dras.
Andram Das.*

Det här är en rapport från El Essa.

*Du ingår nu i vårt projekt.
Om andram das.*

Ni är inte här av en slump.

*Det här... händer inte.
Det här... är ingen rapport.
Det här är inte för
andram das Das
andas för andras ö ga... on.
Det här är inte för and ram das
andromedas andras öron
ögon andas mun.*

*Andramdas andas ras.
Ram Das. Andras öron.*

*För vem lyssnar,
i natten när cyklarna cyklar,
för att de inte kan sluta
och vakteln går på händerna
och andramdas andas med mig
för jag andramdas andas
med andras andning?*

*Öron andas ögon ser...
mig/jag, jag/mig.*

*De andras ögon ser mig
andramdas andam anandam
omanandam dram das andas
andras ögon andas.*

*Vandras öknar av nakna gossebarn.
Och kvinnorna väntar i oasen.*

*Andram andras öken andas
vandras av nakna gossar
med rakade huvuden vars
skinn har torkat andram
andas andras vandras öknen
av stackars urvattnade
gossar med rakade huvuden
och kvinnorna väntar vid
kvällen efter arbetets ändra.*

*Ändra ända ände ändra
ändra öde öken vandras andas.
Andras vandras.
Öken andas.*

*Av barn.
Av andras barn
som andas, andras.
Vandras öken andas.
Das. Andras öron,
lyssnar de?
De andras öron lyssnar.
Lyssnar de, de andras öron?*

*När... när talar jag
för andras öron.
Andromedas andras
öron andas.
Andasz.
Ändas.*

Andras.

Ända.

Står du ut? Står du ut?

Ut står du.

För jag står

ut om du står ut.

Jag utstår.

Står!

Jag utstår.

Står jag ut?

Ut står jag.

Sår jag ut

andras utstånd.

Stången.

Stångad andas andras

djurens ögon andras

ögon ser tjurens

ögon när tjuren ändas.

Ändras.

Andas tjuren inte mer.

Andras ögon ser att tjurens

ögon inte längre sker.

En andras andning andassss.

Zzzzz.

Står. Jag spår:

står, står, står...

står spår ut!

Andras andning andas.

Sss... Andrasss
Står, står ut...
Strassss ut.
Andras dans i
aska andas.
Då du går ut.
Utgår. Ändas.
Tjurens ögon ändras.
Ögon ändras.

Det här är en rapport från El Essa.

Det här är en rapport från El Essa.

Upplöst.
Andlöst ryggradslös.

Obegripliga tirader som manar till:

Rekonstruktion

Transmodern är född!
Transen Treve!